

— podľa svojho odseku 3 písm. b) považovať za „bezpečnostné a dozorné činnosti, ktoré si vyžadujú trvalú prítomnosť s cieľom ochrany majetku a osôb“?

b) v tomto poslednom prípade, sa majú podmienky, ktoré sú stanovené v odseku 2 a podľa ktorých „rovnocenný náhradný čas odpočinku“ alebo „primeraná ochrana“, ktoré boli poskytnuté príslušným pracovníkom chápať tak, že môžu byť splnené na základe predpisu, ktorý obmedzuje činnosti osôb, s ktorými boli uzavreté predmetné zmluvy vykonávané v prázdninových táboroch a strediskách voľného času na 80 pracovných dní ročne?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Verwaltungsgericht Halle (Nemecko) 30. októbra 2009 —
Günter Fuß/mesto Halle (Saale)**

(Vec C-429/09)

(2010/C 24/41)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Günter Fuß

Žalovaný: mesto Halle (Saale)

Prejudiciálne otázky

1. Vyplývajú zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES (¹) zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sekundárne nároky, ak zamestnávateľ (verejno-právny subjekt zamestnávajúci štátnych úradníkov) stanovil pracovný čas, ktorý prekračuje hranicu stanovenú v článku 6 písm. b) smernice 2003/88/ES?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, vyplýva nárok len zo samotného porušenia smernice 2003/88/ES alebo stanovuje právo Spoločenstva ďalšie požiadavky pre uplatnenie nároku, ako napríklad žiadosť o skrátenie pracovného času podanú zamestnávateľovi alebo zavinenie pri stanovení pracovného času?

3. V prípade, že existuje sekundárny nárok, vzniká otázka, či tento nárok smeruje k udeleniu náhradného voľna alebo k finančnému odškodneniu a aké požiadavky obsahuje právo Spoločenstva v súvislosti s výpočtom výšky nároku?

4. Sú referenčné obdobia podľa článku 16 písm. b) a/alebo článku 19 druhého pododseku smernice 2003/88/ES priamo uplatniteľné v takom prípade, ako je v prejednávanej veci, v ktorom vnútroštátne právo stanovuje len pracovný čas, ktorý prevyšuje maximálny pracovný čas podľa článku 6 písm. b) smernice 2003/88/ES a nestanovuje nárok na náhradu? V prípade kladnej odpovede na otázku o priamej uplatniteľnosti vzniká otázka, či a prípadne ako sa má náhrada uskutočniť, ak zamestnávateľ až do uplynutia referenčnej doby náhradu neuskutoční?

5. Ako by zneli odpovede na prvú až štvrtú otázku v čase platnosti smernice Rady 93/104/ES (²) z 23. novembra 1993?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

(²) Smernica Rady 93/104/ES z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. ES L 307, s. 18; Mim. vyd. 05/002, s. 197).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Hoge Raad der Nederlanden 2. novembra 2009 — Euro
Tyre Holding BV/Staatssecretaris van Financiën**

(Vec C-430/09)

(2010/C 24/42)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Euro Tyre Holding BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciálna otázka

Vzhľadom na článok 28c A úvodnú vetu a písm. a) šiestej smernice v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. a) a b), článkom 28a ods. 1 písm. a) prvým pododsekom a článkom 28b A písm. a) (¹) ods. 1 šiestej smernice, ako sa má vo vzťahu k dvom po sebe nasledujúcim dodávkam toho istého tovaru medzi zdaniteľnými osobami, ktoré konajú ako takéto osoby,